

Sygn. akt IV CSK 690/13

## POSTANOWIENIE

Dnia 29 kwietnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z powództwa Syndyka masy upadłości [...] "M." Spółki Akcyjnej  
w upadłości likwidacyjnej w G.

przeciwko R. H.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 29 kwietnia 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 28 czerwca 2013 r., sygn. akt V ACa [...],

**1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**

**2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego koszty  
postępowania kasacyjnego w kwocie 3.600 (trzy tysiące  
sześćset) złotych.**

## UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną wniesioną przez powoda Syndyka Masy Upadłości [...] „M.” S.A. w G. w upadłości likwidacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 28 czerwca 2012 r. oddalającego apelację powoda w sprawie przeciwko R. H. o zapłatę 2.756.081,37 zł tytułem odpłatnego nabycia akcji podnieść należy, co następuje :

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji, silnie nacechowanym pierwiastkiem publicznoprawnym, a jej rolą nie jest korygowanie wszelkich orzeczeń sądowych zawierających ewentualne uchybienia, lecz ochrona interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa przez sądy oraz wkład Sądu Najwyższego w rozwój jurysprudencji i prawa pozytywnego. Taka konstrukcja i rola skargi kasacyjnej, implikuje poddanie jej kontroli wstępnej pod kątem spełniania kryteriów, kwalifikujących ją do przedstawienia Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

Stosownie do 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych, budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżący oparł na istnieniu potrzeby wykładni przepisów prawnych, budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów. Powołanie się na tę przesłankę wymaga wykazania, że określony przepis prawa, mimo że budzi poważne kontrowersje, nie doczekał się jeszcze wykładni bądź też jego niejednolita interpretacja prowadzi do wydawania przez sądy odmiennych rozstrzygnięć w sprawach o identycznym lub zbliżonym stanie faktycznym. Należy jednak przytoczyć przykłady takich orzeczeń i wykazać istniejące między nimi rozbieżności (por. postanowienia SN: z dnia 24 października 2012, I PK 144/12, niepubl., z dnia

13 czerwca 2008 roku, III CSK 104/08, niepubl., z dnia 28 marca 2007 roku, II CSK 84/07, niepubl., z dnia 12 grudnia 2008 roku, II PK 220/08, niepubl.). Skarżącego obarcza przy tym ciężar przedstawienia wyodrębnionej i pogłębionej argumentacji prawnej, wyszczególniającej dostrzegane przez stronę poważne wątpliwości interpretacyjne (por. postanowienia SN z dnia 8 lipca 2009 roku, I CSK 111/09, niepubl., z dnia 12 grudnia 2008 roku, II PK 220/08, niepubl.).

Powód powołał się na konieczność wykładni art. 128 ustawy z dnia 28 lutego 2003 roku- Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz.U.2012.1112 j.t. - dalej jako p.u.n.) w celu ustalenia, czy dopuszczalne jest objęcie hipotezą art. 128 ust. 1 i 2 tej ustawy także jedynego akcjonariusza spółki akcyjnej. Wykładnia wspomnianego przepisu jest jednak przedmiotem orzeczeń Sądu Najwyższego oraz poglądów doktryny wskazanych przez Sąd Apelacyjny w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku (por. wyrok z dnia 14 listopada 2008 roku, V CSK 158/2008, niepubl.) a powód nie przedstawił doniosłych argumentów jurydycznych kontestujących wyrażone w nich stanowisko. W przypadku powołania się na art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 2 k.p.c. skarżący ma obowiązek nie tylko określić przepisy wymagające wykładni, ale także wskazać poważne wątpliwości interpretacyjne związane z ich stosowaniem wraz z podaniem doktrynalnego lub orzeczniczego źródła tych wątpliwości, bądź rozbieżności w orzecznictwie sądów, czemu skarżący nie sprostął.

W tej sytuacji na podstawie art. 398<sup>9</sup> § 2 k.p.c., art. 98, 99 i 108 w związku z art. 398<sup>21</sup> k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

[aw]

jw